

BABOLNA DERBY 3.-5.5.2013 UNKARI – MATKARATSASTUSTA MAAILMALTA

Teksti: Heidi Laurinen
Kuvat: Team Suonpää

Babolnan kaupunki eteläisessä Unkarissa on ja elää Unkarin historiaa. Keisarillinen siittola perustettiin sinne 1789 ja siitä lähtien silmiä hivelevän kauniit Shagya -arabit ovat levittäytyneet ympäri maailman. Jos jokin, niin tällainen ympäristö on omiaan matkaratsastuskilpailuille. Babolnassa vuotuinen derby on järjestetty nyt kymmenen kertaa. Juhlavuoden kunniaksi myös suomalaisia matkaratsastajia lähti sitkeä joukko ottamaan tuntumaa sikäläisiin maastoihin ja kilpailuihin. Kansainvälistä kilpailemista kun ei voi harjoitella kuin osallistumalla ja silloin joudutaan aika usein lähtemään vähän merta edemmäs kalaan.

Oma matkakertomuksensa olisi se, miten hevoset kuljetettiin maa- ja vesireittejä pitkin Suomesta Unkariin. Toinen traileri kulki Ruotsin kautta, koska hevoset kävivät siellä kilpailemassa ja toinen traileri eteni pitkin Via Balticaa. Matka ei todellakaan ollut helppo ja vaikka palautumisaikaa olikin varattu, niin matkustamisen rasitukset luonnollisesti olivat läsnä, kun kilpailupäivä lähestyi. Oman kuormituksensa toi vielä toukokuun alun helteet, jotka toivottivat pohjoisen ratsukot lämpimästi tervetulleiksi. Toukokuun alussa Unkarissa jo hevoskaskanjat kukkivat ja ensimmäisen heinän olisi voinut käydä kaatamassa.

Vaativaan FEI CEI2*(120 km) -kilpailuun lähtivät mukaan Tanja Lampinen ja Kuvaharjun Andorra. Tämä oli ratsukon ensimmäinen yhteinen startti tällä tasolla. Toinen suomalainen ratsukko Kari Kärkkäinen ja Avialis LT osallistuivat luokkaan FEI CEI1*(80 km). Ratsukko on tällä kaudella jo kerännyt startannut kyseisellä tasolla, mutta ei ole saanut hyväksytyä suoritusta. Kumpikin ratsukko sai perjantai-iltapäivän alkutarkastuksessa lähtöluvan seuraavan päivän kisaan ja pääsivät hyvillä mielin tiimiensä avustuksella valmistelemaan hevosiaan ja nauttimaan avajisseremonioista.

Via Baltica, jota virallisesti tunnetaan eurooppatie E 67:nä kulkee Viron pääkaupungista Tallinnasta Puolan pääkaupunkiin Varsovaan.
© wikipedia

Avajaiset järjestettiin keisarillisen siittolan sisäpihalla ja osallistujat saivat kyllä haukkua henkeään, kun esiin ravasivat soittokunnan orit rinta rinnan rumpujen päristessä ja torvien töristessä. Esitys oli maaginen. Tietenkin meille esitettiin siittolan hienoimmat orit ja tuoreimmat varsat. Pienet arabit kipittivät reippaina tammojensa vanavedessä soittokunnan soittaessa ja yleisön taputtaessa. Kauppatavara oli hyvin esillä ja kuka ties kauppoja myös tehtiin.

Avajaiset huipentuivat päivällisille ja jotenkin hurmaavaa oli illalla kävellä kaupungissa, joka kirjaimellisesti elää hevosista ja hevosille. Kaupungin keskeisillä paikoilla oli hevospatsaita ja puistojen aitatoppien päissä oli pienet valkoiseksi maalatut hevosenpääpatsaat.

Kilpailuaamuna viideltä alkoi tallipihalla jo tapahtua ja ilmasta haistoi auringon tullessaan tuovan helteen. Tanja ja Andorra starttasivat suuren joukkion keskivaiheilla. Samalla taktiikalla lähtivät tuntia myöhemmin matkaan myös Kari ja Avialis. Ensimmäinen lenkki oli kummallakin ratsukolla 40 kilometriä ja kummatkin taittoivat matkan ajassa 2 h 45 minuuttia. Pakollisen tauon jälkeen kumpikin ratsukko pääsi jatkamaan matkaansa.

Reitit olivat Babolnassa erittäin haastavat. Rankkasateet olivat jättäneet jälkensä ja reitiltä löytyi paljon petollisia vesikuoppia. Asfalttisuutta oli suhteellisen paljon ja monessa kohdassa asfaltin päällä oli hienoinen kerros lentävää hiekkaa, joka teki tiet niiltä osin liukkaiksi. Kilpailun aikana nähtiin vauhtia ja vaaratilanteita. Ainahan kilpailutilanteissa on erilaisia sattumuksia. Tällä kertaa suomalaiset eivät kohdanneet tapaturmia tai onnettomuuksia. Kumpikin ratsukko suoriutui myös toisesta lenkistä huoltajajoukkojensa avustamana menestyksekkäästi. Nopeudet pysyivät lähes identtisinä ja hevoset palautuivat tauolla nopeasti. Karin suureksi harmitukseksi hevonen kuitenkin jäykistyi tauon aikana ja ennen seuraavaa lenkkiä tehdyssä uusintatarkastukses-

BÁBOLNA
NEMZETI MÉNESBIRTOK
1789

Kari Kärkkäinen ja Avialis LT lähdössä Babolna Derbyn toiselle osuudelle

Babolnan valtiosiittolan (Shagya-arabit) soittokunta esittäytyi avajaisissa

Tanja Lampinen ja Kuvaharjun Andorra tulossa Babolna Derbyyn

sa hevonen todettiin jäykäksi, eikä se saanut enää lupaa jatkaa viimeiselle osuudelle.

Tanja puolestaan sai luvan jatkaa ja taisteli Andorran kanssa sitkeästi maaliin asti. Koko 15-päinen suomalaisjoukko pidatti hengitystään, kun hevonen vietiin lopputarkastukseen. Ja voi sitä hurraamisen määrää, kun eläinlääkäri onnitteli ratsukkoa hyväksytystä suorituksesta. Tanja ja Andorra olivat kilpailun kahdeksannet. Kahdeksastatoista ratsukosta tuloksen sai kymmenen. Tämä kertoo jotain kilpailun vaativuudesta. Karin ja Avialiksen luokassa osallistujia oli 24 ja tuloksen sai 9.

Tanjan ratsastusaika oli lähes tarkalleen 9 tuntia. Siinä tietää olleensa satulassa. Kun aikaan lasketaan vielä pakolliset tauot, niin suoritus vei kokonaisuudessaan 11 tuntia. Hevonen, ratsastaja ja tiimi tekivät siis täyden päivätyön. Tämä kertonee hyvin sen, mistä matkaratsastuksessa on kyse. Kun kilpailusuoritukset ovat tätä luokkaa, niin harjoittelu ja valmentautuminen vaativat myös muutaman tunnin satulassa päivittäin ja viikoittain.

Yleiskuvaa kilpailukeskuksesta

Kun suoritus oli ohi, niin edessä oli hevosen loppuhoidot. Suihkun kautta koko porukka kokoontui ravintolateltiltaan. Kari tiimeineen oli jo vähän saanut koottua itseään ja yhdessä juhlistettiin Tanjan ja Andorran, sekä koko tiimin onnistumista! Suomalainen iskujoukko oli hankkinut itselleen yhtenäiset edustusasut, jotka kovasti herättivät huomiota. Näin isoa joukkiota suomalaisia matkaratsastajia ei oltu Babolnassa ennen nähty. Moni hämmästeli pitkää matkaa ja kiitteli siitä, että suomalaiset vihdoinkin vähän isommalla porukalla olivat lähteneet hakemaan kokemusta kansainvälisen tason kilpailuista.

Sunnuntaina oli vielä vuorossa kansallisia luokkia. Suomalainen juniori Nea Mickelsson osallistui 40 km:n luokkaan ja sijoittui kuudentenneksi. Iltapäivällä pidettiin juhlat palkintojenjakoseremoniat ratsastusareenalla. Ilmassa oli todellakin suuren urheilujuhlan tuntua. Monelle matkassa mukana olleelle syttyi varmasti sellainen kipinä, että Babolnasta tulee jokavuotinen tapahtuma, jonne on pakko päästä. Toivottavasti suomalaiset ratsukot löytävät sinne tiensä jatkossakin.

©Heli Aila